

[Bjørn Elmquist]

Men nu skal vi selvfølgelig være forsigtige med ordene, dem kan man spille med. Hvis nu jeg byttede lidt om på ordene og i stedet for »hemmelighedskræmmeri« eller »lukkethed« talte om »beskyttelse af den individuelle frihed«, »beskyttelse af privatlivets fred« og, som justitsministeren sagde, »behovet for, at borgeren kan have sin politiske holdning, uden at den bliver offentliggjort«, bliver det straks lidt sværere.

Det fører mig over til de overvejelser, de bekymringer, vi i mit parti kan have omkring en ordning som denne. Den principielle sympati, jeg startede med at tale om, ledsages nemlig af nogle overvejelser og nogle bekymringer.

Der er nogle af de foregående talere, der har været inde på de afvejningsproblemer, der vil opstå. I bemærkningerne til forslaget er forslagsstillerne inde på nogle af dem og anfører bl.a. beløbsgrænserne. Man kunne da godt forestille sig, at en beløbsgrænse på 20.000 kr., 25.000 kr. eller, hvad det nu kan være, specielt i den lokale valgkamp og i det lokale samfund kunne klare de her vanskeligheder, for derved ville skomageren nede på hjørnet eller købmanden på hovedgaden godt kunne støtte en af de lokale kandidater efter eget valg, uden at det nødvendigvis skulle blæses ud for hele samfundet.

Men beløbsgrænserne åbner op for en række omgælsmuligheder. Hvis nu det er en magtfuld organisation med mange medlemmer, kan man i stedet for at give et centralt tilskud dele det ud på 1.000 medlemmer eller 10.000 medlemmer, og så kommer det lige under beløbsgrænsen. Det er måske noget, vi kan finde en løsning på. Det tør jeg ikke sige.

Der er en anden bemærkning i beslutningsforslaget, jeg også godt vil trække frem. Man taler om »lån og gaver i form af naturalier og tjenesteydelser«. Det lukker på ny op for en lang række problemer. Jeg tror, det var hr. Kent Kirk fra De Konservative, der var inde på det ved at tale om det, man gør i en række lokalradioer, det, man gør på faglige blade eller andre publikationer. Det vil være meget, meget svært at afgrænse »naturalier«.

De afgrænsnings- og definitionsproblemer, vi kommer ud for her, og konfliktsituationer mellem demokratiske principper som åbenhed på den ene side og kravet om beskyttelse af privatlivets fred, er vi ikke ude for i det, som ju-

stitsministeren efterlyste som den anden halvdel af forslagene. Derfor skal jeg også have understreget på mit partis vegne, at dér, hvor vi ser det rigtig store problem – dermed være ikke sagt, at dette ikke er noget problem – er det, vi kalder »tvangsbidraget«. Vi vil også meget gerne efterlyse den anden halvdel af forslagene.

Dér har vi ikke den samme konfliktsituation, fordi dér handler det om en ganske enkel og forståelig situation, nemlig at det, om man kan beholde eller finde et arbejde, afhænger af, om man er medlem af en organisation, hvor man via sit kontingent tvinges til at give bidrag til partier, som man måske ikke sympatiserer med. Det mener vi virkelig er et demokratisk problem af dimensioner.

Jeg hørte SF's ordfører, hr. Aage Frandsen, tale om, at man i andre lande har fundet løsninger, og det er jo korrekt, men jeg hæftede mig også ved, at hr. Aage Frandsen lagde op til en form for offentliggørelse.

Vi skal nok være klar over, hvad det er for vanskeligheder, vi er oppe imod, at vi her rækker efter stjernerne, og det kan være svært at nå dem en gang imellem.

Bollmann (CD):

Også i CD har vi undret os over, at vi kun får det ene af de to forslag, vi behandlede sidst. Jeg synes, der allerede nu er rejst så mange problemer omkring gennemførelsen af det, De Radikale har foreslået, og det behøver jeg såmænd ikke at gentage.

Jeg er meget enig i, hvad hr. Kent Kirk og hvad hr. Bjørn Elmquist har sagt, så jeg vil nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde ved sidste behandling. Det er klart, vi vil gerne være med til at diskutere det i sammenhæng, men støtte forslaget, som det ligger nu, kan vi heller ikke denne gang.

Dohrmann (FP):

Vi har jo efterhånden mange gange diskuteret spørgsmålet om offentliggørelse af partiernes regnskaber, og hver eneste gang har vi hørt en masse sympatitilkendegivelser, men forslaget er aldrig blevet gennemført. Jeg hørte også, at justitsministeren nu sagde, at han sandelig vil være meget, meget velvillig indstillet osv. Men det er lige så klart, det ved vi alle sammen, at først og fremmest Det Konservative Folkeparti bekæmper med næb og kløer, at forslaget nogen sinde bliver en realitet.